

Pressemeddelelse

Luxembourg, den 27. februar 2018

Arbejdskraftens frie bevægelighed: Der er behov for en bedre målretning af midlerne, siger EU-revisorerne

Ifølge en ny beretning fra Den Europæiske Revisionsret har Europa-Kommissionen indført værktøjer med henblik på at sikre arbejdskraftens frie bevægelighed, men oplysningerne om, hvad der sker i praksis, er ufuldstændige, og der er svagheder i udformningen og overvågningen af EU-finansierede foranstaltninger. Revisorerne siger, at en bedre målretning af EU-midlerne ville støtte arbejdskraftens mobilitet.

De vurderede, hvordan Kommissionen sikrer arbejdstageres frie bevægelighed, og hvor effektive EU's foranstaltninger vedrørende arbejdskraftmobilitet er. De besøgte de fem medlemsstater med den største tilstrømning af ikke-nationale arbejdstagere eller den største udstrømning af arbejdstagere til andre lande, dvs. Tyskland, Luxembourg, Polen, Rumænien og Det Forenede Kongerige.

De kunne konstatere, at Kommissionen formidler nyttige oplysninger om arbejdstagernes rettigheder via flere kanaler, men at bevidstheden om dem kan forbedres. Kommissionen og medlemsstaterne har taget fat på spørgsmål, som længe har gjort sig gældende, såsom anerkendelse af erhvervskompetencegivende eksamensbeviser, men der er stadig hindringer. Medlemsstaternes niveau for data om ubalancer med hensyn til færdigheder og arbejdskraft varierer, og Kommissionen arbejder derfor sammen med dem med henblik på at afhjælpe dette.

"I år fejrer vi 50-året for arbejdskraftens frie bevægelighed," siger George Pufan, det medlem af Den Europæiske Revisionsret, der er ansvarligt for beretningen, "men de værktøjer, der er indført for at fremme arbejdskraftsmobiliteten, kan forbedres, og EU-finansieringen er vanskelig at identificere og utilstrækkeligt overvåget."

Den Europæiske Socialfond, som forvaltes af Europa-Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab, stiller 27,5 milliarder euro til rådighed for medlemsstaterne til håndtering af arbejdskraftmobilitet i perioden 2014-2020. De beløb, der reelt anvendes til dette formål, er imidlertid ukendte, siger revisorerne. Kommissionen forvalter programmet for beskæftigelse og social innovation, under hvilket Eures (Det Europæiske Arbejdsformidlingsnet) fremmer frivillig geografisk mobilitet med sin finansieringspakke på 165 millioner euro for samme periode.

Formålet med denne pressemeddelelse er at gengive hovedbudskaberne i Den Europæiske Revisionsrets særberetning. Beretningen i sin helhed kan fås på www.eca.europa.eu.

ECA Press

Mark Rogerson – Talsmand

T: (+352) 4398 47063

M: (+352) 691 55 30 63

Damijan Fišer – Pressesekretær

T: (+352) 4398 45410

M: (+352) 621 55 22 24

12, rue Alcide De Gasperi - L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu

@EUAuditors

eca.europa.eu

Eures-jobmobilitetsportalen er det primære værktøj til fremme af arbejdskraftmobilitet, men den står over for betydelige udfordringer, ikke mindst fordi mange offentlige arbejdsformidlinger ikke bruger den til at opslå alle deres ledige stillinger. En analyse af ledige stillinger opslået via portalen viste, at der ofte manglede oplysninger, som var nødvendige for jobsøgerne. Der var f.eks. ikke angivet nogen ansøgningsfrist for 39 af 50 ledige stillinger, og 44 stillingsopslag nævnte ikke en tiltrædelsesdato.

En gennemgang af 23 grænseoverskridende Euresprojekter afslørede, at få af disse havde definerede resultater, mens svagheder i overvågningen betød, at output og resultater ikke kunne aggregeres. Ifølge Kommissionens tal resulterede blot 3,7 % af jobsøgernes kontakt med Euresrådgivere i 2016 i jobformidlinger. Revisorerne tilføjer desuden, at de fleste af de adspurgte offentlige arbejdsformidlinger erklærede, at de var ude af stand til at kvantificere de reelle jobformidlinger.

Revisorerne anbefaler, at Kommissionen:

- undersøger bevidstheden om de tilgængelige oplysninger om arbejdskraftens frie bevægelighed og om forskelsbehandling
- gør bedre brug af tilgængelige oplysninger med henblik på at identificere forskellige typer af forskelsbehandling
- samarbejder med medlemsstaterne om at forbedre indsamlingen af data om arbejdskraftmobilitet og om ubalancer på arbejdsmarkedet
- forbedrer udformningen og overvågningen af EU-finansiering til fremme af arbejdskraftmobiliteten

Medlemsstaterne bør:

- forbedre deres overvågning af Eures' effektivitet
- rette op på begrænsningerne ved Euresportalen for jobmobilitet, så den bliver et egentligt europæisk jobformidlingsværktøj.

Bemærkninger til redaktører

Retten til fri bevægelighed for personer er en af Den Europæiske Unions fire grundlæggende frihedsrettigheder. Den forudsætter afskaffelse af enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling af medlemsstaternes arbejdstagere for så vidt angår beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår. I 2015 boede 11,3 millioner EU-28-tilflyttere i den arbejdsdygtige alder i en EU-medlemsstat, der ikke var deres statsborgerskabsland. Dette svarer til 3,7 % af den samlede befolkning i den arbejdsdygtige alder i hele EU.

Særberetning nr. 6/2018 "Arbejdskraftens frie bevægelighed - den grundlæggende frihed er sikret, men en bedre målretning af EU-midlerne ville støtte arbejdskraftens mobilitet" foreligger på Revisionsrettens websted (eca.europa.eu) på 23 EU-sprog.